hvairnei calva, *haurn* cornu; germ. vet. *hirni* cerebrum, *horn* cornu; lith. *karcz'ei* m. pl. jubae equorum, *szerai* m. pl. setae; hib. *ceann* caput, fortasse per assim. e *cearn.*

शिरसिज *m.* (in capite natus e loc. शिरसि et ज) capillus.

शिरोधरा *f.* (e शिरस् et धर ferens in *fem.*) cervix. Hem.; *v. sq.* (Sic lat. *cer-vix* explicari potest e *cer* = शिरस् et *vic-s* a *vincio*, ejectâ nasali, sicut in *conjux* a *conjungo.*)

शिरोधि *m.* (e शिरस् et धि tenens, sustentans, a r. धा s. इ) cervix. Am.; *v. praec.*

शिरोरुह *m.* (in capite crescens, e शिरस् et रुह crescens, v. *euph. r.* 76b).) capillus. H. 2.6.

शिल् 6. *P.* (उञ्छे) spicas colligere. *Vid. sq. et cf.* सिल्.

शिल *m.* (r. शिल् s. अ, nisi शिल् Denom. a शिल) agri tonsi reliqua stipula, spica. Man. 3.100. (schol. लूनकेदारशेषधन्यानि शिलाः.

शिला *f.* lapis, saxum, petra. A. 9.24. (Cf. lat. *silex*, hib. *clach, cloch* lapis.)

शिली *f.* (a शिल signo fem. ई) sagitta. Ragh. 7.62.

शिलोच्चय *m.* (e शिला et उच्चय a r. चि colligere praef. उत् s. अ) mons. N. 12.37. A. 9.7.

शिल्प *n.* opificium, ars. N. 15.4.

शिव *Adj.* prosper, faustus, secundus. N. 24.40. Sa. 6.44. rectus *de via*. N. 20.17. शिव *Subst. n.* felicitas, prosperitas. A. 5.19. शिव *m.* deus *Sivus.*

शिवा *f.* 1) dea *Siva, Sivi* uxor. 2) canis aureus (shacal). Sa. 5.75.

शिवि *m. Sivis*, nomen regis cujusdam. Sa. 2.17. *Collective* hujus regis posteri. Dr. 8.3. (v. gr. 647.).

शिशिर (forma redupl., ut videtur, a r. श्यै, cf. शीत) 1) *Adj.* frigidus. 2) *Subst. m.* frigus. Megh. 81.

शिशिरांशु *m.* (frigidos radios habens, *bah.* e शिशिर et अंशु) luna. Ur. 92.12.; *v.* हिमांशु.

शिशु *m.* (ut videtur, forma redupl. a r. श्वि crescere, abjecto इ, mutato व् in उ) 1) infans, parvulus, parvula. In. 1.27. 2) pullus, catulus. Ur. 91.10.

1. शिष् 1. *P.* (हिंसायाम् *K.* वधे *V.*) ferire, laedere, occidere. *Cf.* शष्, शस् et शास् sgf. 4.

2. शिष् 7. *P.* relinquere. *Pass.* relinqui, reliquum esse, restare. Mah. 3.2070.: न तस्य (नलस्य) दारा न रथो न भ्राता नच बान्धवाः ... शिष्यन्ते स्म. — शिष्ट relictus, reliquus. N. 9.3.: शिष्टा ते दमयन्त्य् एका सर्वम् अन्यद् जितम् मया; 13.35. Bh. 4.31. — युधि शिष्ये in pugnâ resto i. e. cado, pereo, *sicut germanice dicitur* im Kampfe bleiben. Mah. 2.1964.: अवाप्स्ये वा श्रियं हितां शिष्ये वा निहतो युधिः. — *Caus.* (secundum grammaticos cl. 10.) reliquum facere, relinquere. Mah. 3.14760.: गाण्डीवधन्वा वृकोदरश्च ... न शेषयेतां युधि शत्रुसेनाम्. — निःशेषित (*bah.* e निस् et शेषित relictum, reliquiae) relicti, reliquiarum expers, non relictus. R. Schl. I. 65.6.: निःशेषिते ऽन्ने.

c. अव *Pass.* relinqui, reliquum esse, restare. Bh. 7.2. — अवशिष्ट relictus, reliquus. N. 8.5.

c. अव praef. सम् *Caus.* reliquum facere, relinquere. Mah. 1.6337.

c. उत् उच्छिष्ट relictus, reliquus. N. 13.68. Man. 11.26.

c. निस् *v. simpl. Caus.*

c. परि *Caus.* reliquum facere. Ragh. 12.79.

c. वि 1) discernere, distinguere. *Pass.* discerni, distingui. Ragh. 17.62.: तस्य दण्डवतो दण्डः (schol. सैन्यं) स्वदेहान् न व्यशिष्यत (schol. ना ऽभिद्यत). 2) praeferre, meliorem habere, pluris aestimare, *c. acc. et instr.* Mah. 3.14735.: भानुप्रभृतिभिश्चै ऽतान् विशिनष्टि च केशवः. *Pass.* melior haberi, majoris aestimari, *c. abl. vel instr.* Bh. 5.2.: कर्मसन्न्यासात् कर्मयोगो विशिष्यते; 12.12.: श्रेयो हि ज्ञानम् अभ्यासाज् ज्ञानाद् ध्यानं विशिष्यते; Br. 2.24.: यज्ञैस् तपोभिः ... विशिष्यते स्त्रिया भर्तुर् नित्यम् प्रियहिते स्थितिः. *Absol.* insigniri, insignitum, eximium esse. Mah. 1.2916.: गुणैर् अप्सरसान् दिव्यैर् मेनके त्वं विशिष्यसे. — विशिष्ट insignitus, egregius, praestantissimus. N. 1.31. *Caus.* superare. Mah. 3.16449.: रावणिस् तु यदा नै ऽनं